

Forslag

til

Lov om ændring i lov om Danmarks Erhvervsfond.

Fremsat den 5. december 1961 af *handelsministeren*.

I lov nr. 145 af 4. april 1960 om Danmarks Erhvervsfond foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som nyt stk. 2:

„Garanti som omhandlet under 1. og 2. kan også gives i tilfælde, hvor eksporten finder sted gennem en virksomhed i et

andet land på en sådan måde, at denne virksomhed kun hæfter for betalingen i det omfang, den selv modtager betaling fra den endelige køber af varerne.“

2. I § 9 ændres „1½ milliard kr.“ til „2½ milliard kr.“

Bemærkninger til lovforslaget.

ad 1.

Det har gennem enkelte ansøgninger, som er indkommet til eksportkreditrådet, vist sig, at der er et vist behov for at kunne forsikre forretninger, hvor fordringen på betaling af købesummen ikke direkte tilkommer den danske eksportør, men er afledt eller betinget af tredjemands rettigheder. Det kan eksempelvis dreje sig om en fabrikant i et andet land, som har modtaget ordre på en leverance til et tredjeland, og som til opfyldelse af denne ordre agter at fremstille en vare, i hvilken der indgår dele fremstillet i Danmark. Såfremt de dansk fremstillede dele udgør en så stor del af den færdige vare, at den udenlandske fabrikant helt er afskåret fra at forsikre forretningen eller kun kan forsikre den delvis i sit eget eksportkreditforsikringsinstitut, vil han være tilbøjelig til at lægge risikoen for udeblivende betaling fra tredjelandet over på den danske underleverandør. Han vil med andre ord kun betale de fra Danmark modtagne dele, i det omfang den endelige køber af de færdige varer opfylder sin betalingsforpligtelse over for ham.

Det kan også dreje sig om en dansk virksomhed, Handelsmin. j. nr. R-500-22-1961.

som med henblik på effektueringen af en større ordre etablerer et samarbejde med andre virksomheder, udenlandske og/eller danske, i den form, at der dannes et interessentskab eller andet selskab med alle virksomhederne som deltagere. Da kontrakten i disse tilfælde slutes med det til formålet dannede selskab, vil den danske eksportør ikke have nogen direkte fordring på køberen, men hans krav vil være afledt af selskabets fordring. Såfremt køberen ikke betaler til selskabet, vil det i sådanne situationer normalt være usandsynligt, at selskabets midler er tilstrækkelige til at dække underleverandørernes fordringer, og der vil herved kunne opstå et tab for den danske eksportør.

Selv om tilfælde, som de ovenfor nævnte, efter handelsministeriets formening kan henføres under ordene i den gældende lov, har man, da loven alligevel foreslås ændret med hensyn til maksimum for garantiansvaret, anset det for ønskeligt at foretage den i paragraffen omhandlede tilføjelse, således at man også uden for de sagkyndiges kreds i lovens tekst klart kan læse, at tilfælde som de omhandlede kan henføres under garantiordningen.